

Η “Φωνή Κυρίου” της 26ης Μαΐου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

26 Μαΐου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3443)

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ

Τί είναι αυτό που δίνει ζωή και ανάπτυξη στη φύση; Μετά τό όξυγόνο, τό νερό, φυσικά. Όσο ποτίζονται οί ζωντανοί οργανισμοί, τόσο ζοϋν καί αναπτύσσονται. Τήν Έκκλησία όμως τή ζωογονεί ένα πανάκριβο καί παράδοξο πότισμα: τό αίμα τών μαρτύρων της. Θά τό πεί μέ τό χρυσό του στόμα ό άγιος Ίωάννης: «Δέν κάνει τοϋς κήπους τόσο θαηερούς τό άφθονο πότισμα, όσο αϋξάνει τήν Έκκλησία τό αίμα τών μαρτύρων».

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της **26ης Μαΐου 2019** της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, **όπως αυτή διαμοιράστηκε** στους ιερούς ναούς ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας.

ΕΤΟΣ 67ον

26 Μαΐου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3443)

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ

Τι είναι αυτό που δίνει ζωή και ανάπτυξη στη φύση; Μετά το όξιγόνο, το νερό, φυσικά. Όσο ποτίζονται οι ζωντανοί οργανισμοί, τόσο ζούν και αναπτύσσονται. Την Εκκλησία όμως τη ζωογονεί ένα πανάκριβο και παράδοξο πότισμα: το αίμα των μαρτύρων της. Θά το πεί με το χρυσό του στόμα ο άγιος Ιωάννης: «Δέν κάνει τούς κήπους τόσο θαληρούς τό άφθονο πότισμα, όσο αύξάνει τήν Εκκλησία τό αίμα τών μαρτύρων».

«Διά μικρών τά μεγάλα»

Δέν πρόλαβε νά κυθεί τό αίμα του πρωτομάρτυρα αγίου Στεφάνου, και άρχισε νά δίνει τούς πρώτους καρπούς. Ο έναντίον του διωγμός συνέβαλλε στη διάδοση του θείου λόγου. Πολλοί πιστοί διασκορπίστηκαν έκτός της Ιουδαίας και έφθασαν μέχρι τή Φοινίκη, τήν Κύπρο και τήν Άντιόχεια. Δέν έφευγαν τρομαγμένοι από τόν διωγμό, αλλήλ προφυλάσσοντας τούς έαυτούς τους για τή συνέχιση του έργου του κηρύγματος· και μάλιστα όχι μέ μειωμένο αλλήλ μέ μεγαλύτερο ζήλο, που τόν θέρμανε τό φωτεινό παράδειγμα του αγίου Πρωτομάρτυρα. Ο Θεός οικονομεί ακόμη και από τίς πιο αντίξοες συνθήκες νά προκύπτει ωφέλεια, που συχνά ξεπερνάει τήν εύμενή έκβαση και του τελειότερου ανθρώπινου σχεδιασμού. Θά τό διακηρύξει και ο απόστολος Παύλος: «Σέ εκείνους που αγαπούν τόν Θεό, όλα –και τά πιο άρνητικά– συμβάλλουν σέ άγαθό άποτέλεσμα» (Ρωμ. 8,28).

Η Άντιόχεια ήταν τότε μία από τίς ισχυρότερες και μεγαλύτερες πόλεις της Άνατολής, τρίτη μετά τή Ρώμη και τήν Άλεξάνδρεια. Έκεί έφτασαν και μερικοί, Ιουδαίοι μέν στην καταγωγή, αλλήλ γεννημένοι στην Κύπρο και στην Κυρηναϊκή Λιβύη, οι όποιοι δίδασκαν τό Εύαγγέλιο σέ έλληνοφώνους Ιουδαίους· δέν ήταν απόστολοι αλλήλ συνήθεις διάκονοι του λόγου ή και απλοί πιστοί. Όμως, όσο άσημοι ήταν, τόσο περισσότερο έλαμπε ή χάρη «διά μικρών εργαζόμενη μεγάλα» (ιερός Χρυσόστομος). Τό κήρυγμά τους ενισχυόμενο μέ τά τελούμενα θαύματα είχε πλούσια καρποφορία· τά θαύματα, βέβαια, δέν λειτουργούσαν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οἱ Ἀπόστολοι εὐαγγελίζονται τὸν Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρών αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάσκειν ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠμπορεῖτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι πού εἶχαν διασπαρῇ ἔνεκα τοῦ διωγμοῦ, πού ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καί τῆς Κύπρου καί τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλά δέν ἐκήρυτταν τόν λόγον σέ κανένα παρά μόνον σέ Ἰουδαίους. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἦσαν Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἱ ὅποιοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τήν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστάς κηρύττοντες τό χαρμόσουνον ἀγγελμα περί τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καί μέγας ἀριθμός ἐπίστεψε καί ἐπέστρεψε εἰς τόν Κύριον. Ἐφθασε δέ ἡ εἰδησις γι' αὐτούς εἰς τά αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβαν ἕως τήν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτός ἔφθασε καί εἶδε τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καί παρώτρυνε ὅλους νά παραμένουν πιστοί εἰς τόν Κύριον μέ σταθερή καρδιά, διότι ἦτο πραγματικά ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμᾶτος Πνεῦμα Ἅγιον καί πίστιν. Ἀρκετός δέ λαός προσετέθη εἰς τόν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τήν Ταρσόν διά νά ζητήσῃ τόν Σαῦλον καί ὅταν τόν εὗρε τόν ἔφερε εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐμείναν δέ ἕναν ὁλόκληρον χρόνον εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταί ὠνομάσθησαν διά πρώτην φοράν Χριστιανοί. Κατά τās ἡμέρας αὐτάς κατέβηκαν προφῆται ἀπό τά Ἱεροσόλυμα εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐνας δέ ἀπό αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἀγαβος, ἐσηκώθηκε καί προεῖπε διά τοῦ Πνεύματος, ὅτι θά ἐγίνετο μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καί ἔγινε ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσισαν δέ οἱ μαθηταί νά στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρὸς τήν οἰκονομικὴν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Ἰουδαίαν. Αὐτό καί ἔκαναν καί τήν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διά τοῦ Βαρνάβα καί τοῦ Σαύλου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
